

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2164/2015
08.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у парници тужиоца С.С. из У., село В., чији је пуномоћник Д.Ж., адвокат из Б., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, чији је заступник Државно правобранилаштво, по овлашћењу Дирекције за имовинскоправне послове, Одељење у Београду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1346/2015 од 23.07.2015. године, у седници одржаној 08.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1346/2015 од 23.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 311/12 од 19.03.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу накнади нематеријалну штету за претрпљене физичке болове 150.000,00 динара, за претрпљен страх 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености 100.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности 300.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате; ставом другим изреке, одбијен је као неоснован у преосталом делу тужбеног захтева тужиоца захтев за исплату преко досуђених 150.000,00 динара до тражених 300.000,00 динара за претрпљене физичке болове, износ од 150.000,00 динара до тражених 300.000,00 динара за претрпљен страх, износ од 100.000,00 динара до тражених 200.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености и износ од 300.000,00 динара до тражених 600.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности; ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу плати трошкове поступка од 174.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1346/2015 од 23.07.2015. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1

311/12 од 19.03.2015. године у ставу првом тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да тужиоцу накнади нематеријалну штету и то: за претрпљене физичке болове преко износа од 108.000,00 динара до досуђеног износа од 150.000,00 динара, за претрпљени страх преко износа од 96.000,00 динара до досуђеног износа од 150.000,00 динара, за претрпљене душевне болове због наружености преко износа од 36.000,00 динара до досуђеног износа од 100.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због умањења животне активности преко износа од 276.000,00 динара до износа од 300.000,00 динара све са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате; ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 311/12 од 19.03.2015. године, у преосталом делу става првог изреке и у ставу другом изреке; ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке Првог основног суда у Београду П1 311/12 од 19.03.2015. године, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 116.160,00 динара и одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужена да му накнади трошкове парничног поступка преко износа од 116.160,00 динара до траженог износа од 184.800,00 динара; ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку која је учињена у поступку пред другостепеним судом, погрешне примене материјалног права, прекорачења тужбеног захтева учињене у поступку пред другостепеним судом и због одлуке о трошковима.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 125/04 и 111/09), на чију примену упућује члан 506. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 27.01.2012. године, са захтевом за накнаду нематеријалне штете од 1.550.000,00 динара. Поднеском од 12.09.2013. године тужбени захтев је смањен тако што је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове, страх и претрпљене душевне болове због наружености и умањења животне активности плати укупно 1.400.000,00 динара.

Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), који је ступио на снагу 31.05.2014. године, регулише одлучивање о ревизији против правноснажних одлука донетих у другом степену после 31.05.2014. године, независно од времена покретања парничног поступка, само у погледу вредносног цензуса за дозвољеност ревизије, који је прописан чланом 23. став 3. овог закона.

Члан 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, прописује да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 400.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Побијани део правноснажне пресуде у овој парници је 884.000,00 динара, што је динарска противвредност од 8.357,96 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 27.01.2012. године, што је испод законског цензуса за изјављивање ревизије од 40.000 евра тако да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**